



Vonnis

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats 's-Gravenhage

MN

Zaaknr.: 6136718 RP EXPL 17-16546

Uitspraakdatum: 21 december 2017

Vonnis van de kantonrechter in de zaak van:

B h.o.d.n. **MAKING A DIFFERENCE** en **THE PATIENT**
EDUCATION INSTITUTE,
wonende te Polen,
eisende partij,
gemachtigde: mr. B. Sukecki,

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid OOGPLEIN B.V.,
gevestigd te Den Haag,
gedaagde partij,
gemachtigde: mr. M.M. Dellebeke.

Partijen worden hierna de B en de Oogplein genoemd.

1. Het procesverloop

1.1. De kantonrechter heeft kennisgenomen van de navolgende stukken:

- de dagvaarding met producties van 3 juli 2017;
- de conclusie van antwoord met producties;
- een akte houdende overlegging producties van de kant van B met producties;
- een fax ingekomen ter griffie op 6 november 2017 van de kant van Oogplein, met één productie;
- een fax ingekomen ter griffie op 9 november 2017 van de kant van Oogplein, met producties;
- een fax ter griffie ingekomen op 10 november 2017 van de kant van B met één productie.

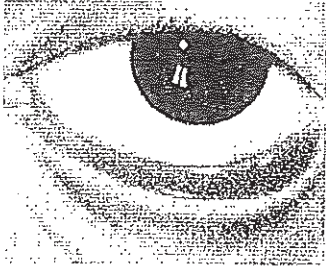
1.2. Op 13 november 2017 heeft de mondelinge behandeling plaats gevonden. Eisende partij is in persoon verschenen vergezeld van zijn gemachtigde. Namens Oogplein is verschenen P. Oosterwijk, (indirect) bestuurder, vergezeld van de gemachtigde alsmede van mr. K.C. Mensink, kantoorgenoot van de gemachtigde. Van het verhandelde ter zitting zijn door de griffier aantekeningen gemaakt die zich in het procesdossier bevinden. B heeft schriftelijke aantekeningen overgelegd. Het vonnis is (nader) bepaald op heden.

2. De feiten

2.1. De heer J wonende in Duitsland, (hierna: J) is tekenaar van wetenschappelijke illustraties ten behoeve van de medische sector. In het verleden heeft hij illustraties vervaardigd voor de zogenaamde Mardeno patiëntenatlassen die op de markt zijn

gebracht door het Mardeno-concern, waartoe ook Nederlandse besloten vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid behoren. Het betreft hier medische atlassen waarin ziektebeelden worden uitgelegd met behulp van illustraties. Voor het vervaardigen van de illustraties heeft J destijds opdracht(en) ontvangen van (vennootschap(pen) behorende tot) het Mardeno-concern. J heeft in dit kader onder meer de hierna weergegeven afbeelding (hierna: de Afbeelding) vervaardigd.

AFBEELDING



2.2. Tussen J en (één of meer vennootschappen behorende tot) het Mardeno-concern is op enig moment een conflict, of meerdere conflicten, ontstaan over de betaling van aan J toekomende vergoedingen.

2.3. Op 28 augustus 2013 hebben B en J een licentieovereenkomst gesloten waarin onder meer het volgende is vastgelegd:

“Inleidende opmerking

*Auteur [J -kantonrechter] heeft aan “Mardeno Medical Support BV” en aan “MediClara B.V.” de eenvoudige gebruiks- en exploitatierechten verleend op een groot aantal door hem ontworpen afbeeldingen. Beide ondernemingen hebben de overeengekomen vergoedingen voor het verlenen van de voornoemde rechten niet, respectievelijk slechts ten dele betaald. Op grond van wanbetaling zijn de vermeende rechten verlopen. Partijen wensen dat de gebruiks- en exploitatierechten op de voornoemde afbeeldingen in de toekomst uitsluitend worden uitgeoefend door licentienemer [B -kantonrechter].
(....)*

4. Auteur heeft aan “Mardeno Medical Support BV” de gewone gebruiksrechten op het eerder genoemde voorwerp van de overeenkomst verleend (...)

2. verlening van recht

Auteur draagt de exclusieve, naar tijd en plaats onbeperkte, overdraagbare gebruiks- en exploitatierechten op het voorwerp van de overeenkomst over aan de licentienemer. (...)

[noot-kantonrechter: de Nederlandse tekst uit het vonnis van de rechtbank Midden Nederland van 31 augustus 2016 is aangehouden: in deze zaak was uitsluitend een Duitstalige overeenkomst overgelegd.]

2.4. Eveneens op 28 maart 2013 heeft J als volmachtgever aan B als gevolmachtigde verleend:

“die uneingeschränkte und unwiderrufliche Vollmacht, mich gegenüber allen in Betracht kommenden Personen, Unternehmen und Organisationen

Wegen: der Verwertung meiner Urheberrechte

zu vertreten.

(...)"

2.5. In een op 24 oktober 2017 door hem bij een Duitse "Notar" afgelegde verklaring heeft J verklaard:

"2.

Op geen enkel moment is er tussen mij en de vennootschappen van Mardeno een schriftelijke overeenkomst gesloten. Nochtans werd de besproken omvang van de door mij aan de Nederlandse Mardeno-vennootschappen verleende gebruiksrechten opgenomen in de door mij opgestelde en aan de Nederlandse Mardeno-vennootschappen verzonden facturen. Dienovereenkomstig verkregen de Nederlandse Mardeno-vennootschappen (...) een eenvoudig gebruiksrecht met betrekking tot door mij vervaardigde illustraties, pictogrammen en lay-out.

3.

De Nederlandse Mardeno-vennootschappen waren bevoegd tot het gebruik van de illustraties uitsluitend in de door henzelf (...) als drukwerk uitgegeven (...) patiëntenadviesystemen (...). Daarbuiten had geen der Mardeno-vennootschappen toestemming om de rechten op de illustraties zonder mijn toestemming over te dragen aan derden (...). Deze dienden telkens afzonderlijk bij mij te worden aangevraagd voor een eenmalig gebruiksdoel (...)

5.

Vanwege mijn leeftijd heb ik alle rechten op het gebruik en de exploitatie van illustraties overgedragen aan de heer B , Making a Difference. Hij heeft van mij tevens het recht verkregen om alle vorderingen die zijn ontstaan als gevolg van de schending van auteursrechten en/of exclusieve gebruiks- en exploitatierechten met betrekking tot de illustraties, zelfstandig op eigen naam of namens mij in te stellen en in rechte af te dwingen. Dit recht omvat tevens vorderingen op grond van het schenden van het persoonlijkheidsrecht van de auteur. (...)"

2.6. In (overgelegde) door J aan het Mardeno-concern gestuurde facturen voor door hem vervaardigde illustraties is vermeld: *"Mit Zahlung des Gesamtrechnungsbetrages wird das einfache Nutzungsrecht an den Illustrationen für alle Advest/Mardeno-Patientenaufklärungssysteme erworben. Nützingen durch andere Firmen bedürfen der Absprache und gesonderter Verrechnung."*

2.7. Op de colofon bij de Mardeno patiëntenatlas 2004 is vermeld:

"© MARDENO Medical Support B.V.

Niets uit deze uitgave mag gekopieerd of vermenigvuldigd worden, in welke vorm dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de copyrighthouder en/of uitgever.

(...)

Uitgever: SAMEVIS Nederland b.v.

(...)

Illustraties: J (...)"

2.8. Oogplein is opgericht door oogartsen die lid zijn van de Nederlandse Vereniging voor Obstetrie en Gynaecologie (de NVOG). Zij exploiteert een informatieportaal voor oogzorg en een webwinkel. De Afbeelding is op enig moment op de website van Oogplein te zien geweest.

2.9. Het Nederlands Oogheelkundig Gezelschap (NOG) heeft van voormelde uitgever,

Samevis, toestemming gekregen om (onder meer) de Afbeelding te gebruiken. Aan oogartsen is hieromtrent in mei 2007 bericht: *“We zullen de afbeeldingen in een apart bestandje opneemen op het intramet gedeelte zodat oogartsen hierover kunnen beschikken -met bronvermelding- bij het vervaardigen van folders/voorlichtingsmateriaal tbv het eigen ziekenhuis of de eigen praktijk.”*

2.10. Bij brief van 13 oktober 2016 van de gemachtigde van B is Oogplein gesommeerd om aan B een schadevergoeding en een licentievergoeding te voldoen. Oogplein heeft alle gebruik van de Afbeelding gestaakt maar heeft geen schadevergoeding voldaan.

3. Vorderingen en verweer

3.1. B vordert (voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad) als volgt:

- primair: Oogplein te veroordelen om aan haar te betalen (a) uit hoofde van gedeerde licentievergoeding € 2.520,- exclusief BTW en (b) uit hoofde van (immateriële) schadevergoeding € 5.040,- beide bedragen vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 3 juli 2017 tot de voldoening;
- subsidiar: Oogplein te veroordelen als onder a. weergegeven met dien verstande dat het bedrag voor de gedeerde licentievergoeding op € 390, exclusief BTW en het bedrag voor (immateriële) schadevergoeding op € 1560,- wordt bepaald, beide bedragen te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 3 juli 2017 tot de voldoening;
- meer subsidiar: Oogplein, op straffe van een dwangsom, te veroordelen binnen vijf dagen na de betekening van dit vonnis aan de gemachtigde van B te doen toekomen in de dagvaarding gespecificeerde en door een registeraccountant gecontroleerde en gewaarmerkte gegevens;
- nog meer subsidiar: Oogplein te veroordelen tot betaling van een door de kantonrechter te bepalen bedrag aan schadevergoeding; en Oogplein te veroordelen tot betaling van de kosten van dit geding overeenkomstig artikel 1019h van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering (Rv), te vermeerderen met nakosten en vermeerderd met wettelijke rente indien de aldus te bepalen bedragen niet zijn voldaan binnen veertien dagen na de datum van dit vonnis.

3.2. Aan deze vorderingen legt B, onder verwijzing naar de feiten, het navolgende ten grondslag.

B, die als ondernemer actief is in het ontwikkelen en verspreiden van informatiematerialen voor patiënten, heeft van J het exclusieve, tijdelijk en ruimtelijk onbepaalde en overdraagbare gebruiks- en exploitatierecht ontvangen met betrekking tot, onder meer, de Afbeelding. Ook heeft hij van J een volmacht ontvangen om op te treden tegen inbreuken op diens rechten, zowel ten aanzien van toekomstige als ten aanzien van in het verleden gelege inbreuken.

Op 29 februari 2016 was op de website van Oogplein de Afbeelding te zien. Dat volgt uit een screenshot gedownload op die datum. Nu daarvoor geen toestemming was verleend, heeft Oogplein inbreuk gemaakt op de exclusieve rechten van B, dan wel de auteursrechten van J. In 2017 heeft Oogplein, na sommatie de inbreuk makende handeling gestaakt maar zij is niet bereid gebleken de door B geleden schade te vergoeden.

De door B geleden schade bestaat uit gedeerde licentie-inkomsten, schade ten

gevolge van inbreuk op het recht om zelf het gebruik van de Afbeelding en de voorwaarden voor gebruik te bepalen, schade door het dalen van de exclusiviteitswaarde van de Afbeelding, schade bestaande in kosten verbonden aan handhaving van rechten en opsporing van inbreuken. Ten slotte is het persoonlijkheidsrecht van J geschonden omdat zijn naam niet bij de Afbeelding is vermeld.

3.3. Oogplein heeft gemotiveerd verweer gevoerd.

Zij betwist dat B rechten kan doen gelden met betrekking tot de Afbeelding aangezien J zijn rechten al eerder aan het Mardeno-concern heeft overgedragen en hij deze niet nog een keer kan overdragen of in licentie geven.

Zij stelt zich in de tweede plaats op het standpunt toestemming te hebben gekregen om de Afbeelding online te plaatsen. Zij verwijst in dat verband naar de van NOG verkregen toestemming (hiervoor onder 2.8.) en wijst er op dat NOG op haar beurt expliciete toestemming van de uitgever heeft verkregen en dat uit de colofon bij de Mardeno-atlas kan worden afgeleid dat deze toestemming volstaat. In ieder geval mocht Oogplein er, totdat zij de sommatie van B ontving, van uitgaan dat zij toestemming had voor het gebruik van de Afbeelding.

Zij voert verder aan dat de pagina van de website waarop de Afbeelding voorkwam reeds in 2011 offline is gehaald. Vanaf dat moment was de Afbeelding niet meer op de openbare website van Oogplein te vinden maar nog slechts te zien in het voor slechts een beperkt aantal personen toegankelijke archief. Dat is echter geen openbaarmaking in de zin van de Auteurswet.

Ten slotte vraagt Oogplein om het door B gevraagde bedrag aan proceskosten te matigen. Op haar beurt vraagt zij eveneens om een proceskostenveroordeling als bedoeld in artikel 1019h Rv.

4. De beoordeling

Bevoegdheid

4.1. Nu B in het buitenland woonachtig is, draagt de vordering een internationaalrechtelijk karakter. De kantonrechter zal daarom allereerst ambtshalve beoordelen of de Nederlandse rechter bevoegd is van de vordering kennis te nemen en zo ja, welk recht daarop van toepassing is.

4.2. De kantonrechter stelt vast dat Oogplein in Nederland gevestigd is. Dat brengt mee dat op grond van de hoofdregel van artikel 2 van Verordening (EG) 44/2001 van de Raad betreffende de rechterlijke bevoegdheden, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (EEX-verordening) de Nederlandse rechter rechtsmacht heeft. De kantonrechter, geconfronteerd met een vordering strekkende tot betaling van een schadevergoeding die te waarden is op minder dan € 25.000,-, is derhalve bevoegd van het onderhavige geschil kennis te nemen.

Aangezien de vordering betrekking heeft op gebruik van de Afbeelding op een via het internet in het hele land toegankelijke website is de kantonrechter van de rechtbank Den Haag (mede) bevoegd.

4.3. De vraag naar het toepasselijk recht wordt beheerst door de Verordening (EG) 864/2007 betreffende het recht dat van toepassing is op niet-contractuele verbintenissen (Rome II-Verordening). Aan de vorderingen van Breukhoven is ten grondslag gelegd dat

sprake is van inbreuk op auteursrechten gepleegd in Nederland. Dat betekent dat op grond van artikel 8 van de Rome II-Verordening Nederlands recht van toepassing is.

Ontvankelijkheid

4.4. Niet in geschil is dat de Afbeelding een auteursrechtelijk beschermd werk is zodat ook de kantonrechter daarvan uitgaat. Tussen partijen staat vast dat J de maker is van de Afbeelding. Daarmee is J in beginsel de auteursrechthebbende. Als meest verstrekkende verweer voert Oogplein aan dat J de auteursrechten op de Afbeelding heeft overgedragen aan het Mardeno-concern. Dit verweer wordt verworpen. B heeft naar het oordeel van de kantonrechter aangetoond dat dat niet het geval is. Dat volgt in de eerste plaats uit de facturen (vgl. hiervoor onder 2.6) waarop J heeft weergegeven welke rechten hij heeft verstrekt in combinatie met de door J afgelegde notariële verklaring daaromtrent. Verder heeft Oogplein niet bestreden dat, zo de relatie tussen het Mardeno-concern wordt beheerst door Duits recht, de overdracht van het auteursrecht niet mogelijk is. Evenmin heeft zij bestreden het standpunt dat, zo die relatie wordt beheerst door Nederlands recht, een overdrachtsakte ontbreekt. Oogplein heeft op dit punt verder geen concrete feiten aangedragen behalve de copyright verwijzing hiervoor weergegeven onder 2.7. Dat is, tegenover hetgeen door B naar voren is gebracht, onvoldoende. Voor zover het betoog van Oogplein moet worden opgevat als een beroep op artikel 8 Auteurswet (Aw) dient ook dat betoog te worden verworpen. In de colofon van de Mardeno-atlassen is immers vermeld dat J de maker is van de in atlassen opgenomen illustraties waaronder de Afbeelding.

Positie B

4.5. Oogplein heeft betwist dat B rechten kan laten gelden op de Afbeelding. Op grond van hetgeen hiervoor onder rechtsoverweging 4.4. is overwogen, kan B rechten doen gelden indien en voor zover J deze aan hem heeft verstrekt. Uit de door J aan B verstrekte machtiging, bezien in samenhang met de schriftelijke verklaring van J, blijkt dat B gerechtigd is om op te treden tegen inbreuken op het auteursrecht van J; ook voor zover die inbreuken vóór 28 augustus 2013 (datum volmacht) hebben plaatsgevonden. Dat neemt de kantonrechter dan ook als uitgangspunt. Dat betekent echter nog niet, zoals B kennelijk meent, dat B zijn schade kan claimen uit de periode gelegen vóór 28 augustus 2013. B had vóór 28 augustus 2013 immers geen rechten.

Toestemming?

4.6. Oogplein stelt zich vervolgens op het standpunt dat zij toestemming heeft verworven om de Afbeelding te gebruiken. De kantonrechter stelt voorop dat inmiddels vaststaat dat de verworven toestemming niet afdoende is. Nergens blijkt immers uit dat J rechten aan de uitgever heeft verstrekt met als strekking dat deze uitgever derden toestemming kon geven om de Afbeelding te gebruiken. In zoverre bevinden zich in ieder geval gebreken in de toestemming waarop Oogplein zich beroept. Dat betekent dat sprake is van een auteursrechtinbreuk door het gebruik van de Afbeelding. Voor inbreuk verlangt de Auteurswet immers geen opzet of kwade trouw. Evenmin stelt de Auteurswet vormvereisten voor het ontstaan of handhaven van het auteursrecht zoals het vermelden van de naam van de maker bij de Afbeelding. In zoverre kan ook in het midden blijven de vraag of Oogplein zich mag beroepen op aan NOG

verleende toestemming en of het aan Oogplein kenbaar was dat de toestemming gebrekkig was.

Schade

4.7. Daarmee komt de kantonrechter toe aan de vraag of Oogplein aan B een schadevergoeding dient te betalen in verband met de inbreuk op de auteursrechten van J of op zijn eigen rechten.

Zoals vermeld in het hiervoor onder 2.3. weergegeven citaat heeft B uitsluitend licentierechten verworven voor de toekomst, derhalve vanaf 28 augustus 2013. *Hij zelf* kan dus geen schade hebben geleden over de periode gelegen vóór die datum. J kan mogelijk wel schadevergoeding vragen over de periode vóór 28 augustus 2013.

Uit de dagvaarding volgt dat B zich op het standpunt stelt dat *hij* schade heeft geleden die voor vergoeding in aanmerking komt. De voor J (uit hoofde van de volmacht) gevorderde schade is beperkt tot de inbreuk op zijn persoonlijkheidsrecht omdat zijn naam niet is vermeld bij de door Oogplein gebruikte Afbeelding, zo volgt uit de wijze waarop B de vordering heeft ingestoken.

Daarmee staat vast dat voor wat betreft de vraag of er schade is geleden die voor vergoeding in aanmerking ter beoordeling staat (i) of B ten gevolge van het gebruik door Oogplein ná 28 augustus 2013 schade heeft geleden; en (ii) of er schade vergoed dient te worden in verband met inbreuk op het persoonlijkheidsrecht van J. In het laatste geval kan het zowel gaan om schade geleden vóór of 28 augustus 2013 als om schade geleden ná 28 augustus 2013.

4.8. Oogplein stelt zich op het standpunt dat de Afbeelding in 2011 van haar website is verwijderd en dat deze na die verwijdering alleen nog te vinden was in het achterliggende archief of in de Webarchives. Volgens haar was er voor die verwijdering een reden die niets met de auteursrechten van J van doen heeft. In 2011 protesteerde de Voedsel en Warenautoriteit tegen, kort gezegd, gezondheidsclaims op de website. Daarop heeft Oogplein de site ingrijpend aangepast hetgeen mede heeft geresulteerd in de verwijdering van de Afbeelding, aldus steeds Oogplein. Gevolg daarvan was dat de Afbeelding ná september 2011 niet meer op de openbare website van Oogplein te vinden was maar –uitsluitend– in het achterliggende archief. De Afbeelding kon niet meer aangetroffen worden via een normaal bezoek aan de website of via google. Op die wijze was de Afbeelding slechts toegankelijk voor een onbeduidend aantal personen en dat is geen inbreuk in de zin van de Auteurswet, aldus steeds Oogplein. Zij wijst in dat verband op door haar overgelegde producties betreffende de “Webarchives” waarop gezien kan worden dat er op 28 maart 2010 nog een verwijzing voorkwam naar de pagina “oogaandoeningen” waarop de Afbeelding stond, terwijl deze verwijzing op 8 februari 2012 niet meer voorkwam. Na de sommatie van B is de Afbeelding overigens ook uit de archieven verwijderd, aldus Oogplein. B bestrijdt het standpunt van Oogplein. Volgens hem beroept hij zich niet op de publicatie in de Webarchives maar heeft zij de Afbeelding in februari 2016 op een normale wijze gedownload en niet met behulp van cookies of een oud adres.

4.9. De kantonrechter stelt voorop dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen beschikbaarheid in de Webarchives en beschikbaarheid in de eigen archieven. Als de Afbeelding via de Webarchives kan worden benaderd is van een nieuwe openbaarmaking door Oogplein inderdaad geen sprake. B beroept zich echter niet op de Webarchives, zodat deze discussie verder in het midden kan blijven. Uit het betoog van Oogplein volgt dat de Afbeelding na de verwijdering in 2011 nog wel

toegankelijk is geweest via de eigen archieven van Oogplein. Weliswaar is de Afbeelding dan toegankelijk voor een beperkt aantal personen maar dat betekent op zichzelf nog niet dat er van openbaarmaking geen sprake is. De personen die zich toegang hebben kunnen verschaffen kunnen niet worden beschouwd als te behoren tot een "beperkte kring". Dat blijkt ook wel uit het, onvoldoende weersproken, feit dat ook B zich toegang heeft kunnen verschaffen. Uit het voorgaande volgt dat Oogplein, totdat zij de Afbeelding uit haar archief heeft verwijderd, derhalve tot na de sommatie van B, nog inbreuk heeft gemaakt op het auteursrecht van J. Daarbij neemt de kantonrechter tot uitgangspunt dat het hier betreft toegankelijkheid via de archieven van Oogplein en niet om toegankelijkheid via de actuele website van Oogplein. Dat de Afbeelding na september 2011 nog op de actuele website van Oogplein te zien was heeft B, tegenover het uitgebreide betoog van Oogplein, onvoldoende onderbouwd.

4.10. Daarmee staat ter beoordeling of B na 28 augustus 2013 door de openbaarmaking op de archieven van Oogplein, zoals hiervoor onder 4.9. vermeld, schade heeft geleden. Naar het oordeel van de kantonrechter heeft B, tegen de achtergrond van deze beperkte openbaarmaking onvoldoende feiten naar voren gebracht waaruit volgt dat hij schade heeft geleden. Het gaat immers om het gebruik van de Afbeelding in de archieven van Oogplein en niet om toegankelijkheid van de Afbeelding voor het gebruikelijke publiek. B heeft niets concreets gesteld waaruit kan volgen dat hij door die beperkte toegankelijkheid de door hem gestelde schade (gemiste licentie-inkomsten, inbreuk op het recht om zelf te gebruiken, schade aan exclusiviteitswaarde) heeft geleden. Dit deel van de vordering zal derhalve worden afgewezen.

4.11. Resteert de vraag of J een schadevergoeding toekomt voor inbreuk op zijn persoonlijkheidsrecht. Vast staat dat Oogplein gebruik heeft gemaakt van de Afbeelding zonder daarbij de naam van J te vermelden, terwijl J op die vermelding wel recht had. In de periode voordat de Afbeelding nog uitsluitend te vinden was op de archieven van Oogplein (eind 2011) was de Afbeelding op de actuele website van Oogplein te vinden. De periode daarna wordt, op de gronden zoals hiervoor onder 4.10 overwogen, buiten beschouwing gelaten. De kantonrechter acht zich niet gebonden aan een schadebegroting op de wijze zoals door B naar voren is gebracht, namelijk door gebruikmaking van de tarievenlijst van de Stichting Pictoright of de Stichting Fotoanoniem. Op die wijze van schadebegroting is het een en ander af te dingen en deze is bovendien niet goed bruikbaar omdat het in deze zaak uiteindelijk nog uitsluitend gaat om schadevergoeding wegens het ontbreken van een naamsvermelding.

4.12. Alle omstandigheden in aanmerking genomen stelt de kantonrechter de schadevergoeding naar redelijkheid en billijkheid vast op € 300,--. Daarbij wordt enerzijds meegewogen dat Oogplein niet heeft weersproken dat de Afbeelding gedurende meerdere jaren door haar is gebruikt zonder dat Josefs naam daarbij is genoemd en anderzijds dat het gebruik uitsluitend één Afbeelding betrof.

Kosten

4.13. Nu beide partijen over en weer gedeeltelijk in het ongelijk zijn gesteld ziet de kantonrechter aanleiding om de kosten te compenseren.

5. De beslissing

De kantonrechter:

- veroordeelt Oogplein om aan B te betalen een schadevergoeding van € 300,--;
- verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;
- compenseert de proceskosten aldus dat ieder van de partijen de eigen kosten draagt;
- wijst af het meer of anders gevorderde.

Dit vonnis is gegeven door mr. M. Th. Nijhuis, kantonrechter en op 21 december 2017 in het openbaar uitgesproken in aanwezigheid van de griffier.



Voor grosse
Afggeven aan en ten verzoeken van
eiser(s), eiseres(sen) / gedaagde(n)
De griffier van de rechtbank Den Haag,
Kanton Den Haag